זוהר
ימות המשיח

מה שלא שומעים מרבני הערב!!!

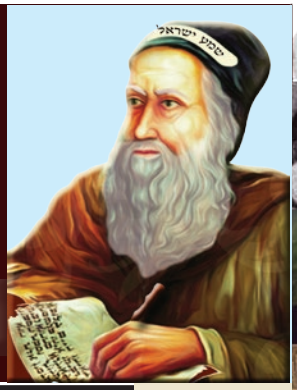

אור הזוהר 586 ★ אדר א' תשע"ד

חלק י

מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש

רבי שלום יהודה גרוס
האדמו"ר מהאלמין
נשיא מפעל הזוהר העולמי

הסימנים לדור עקבתא דמשיחא

כתוב: בסוף הגלות לפני ביאת המשיח, חוצפא יסגי - תגדל ותתרבה החוצפה, ויוקר יאמיר, הגפן תתן פריה והיין ביוקר, ופירוש רש"י על כך: לפי שהכל יעסקו במשתאות, ומלכות תהפך למינות, ואין תוכחת, בית ועד יהיה לזנות, והגליל יחרב, והגבלן ישום, ואנשי הגבול יסובבו מעיר לעיר ולא יחוננו, וחכמת סופרים תסרח, ויראי חטא ימאסו והאמת תהא נעדרת, נערים פני זקנים ילבינו, זקנים יעמדו בפני קטנים, בן מנול אביו, בת קמה באמה, כלה - בחמותה, אויבי איש אנשי ביתו, פני הדור כפני הכלב, הבן אינו מתביש מאביו, ועל מי יש לנו להשען? על אבינו שבשמים!

(מסכת סוטה דף מ"ט)

אין מוכיח - כולם אנשים חטאים

אין לך אדם שיוכל להוכיח - שכולם נכשלים בחטא, וכשמוכיחו, אומר לו: "אתה כמוני...", שכלו החכמים ואין לומד תורה. (רש"י)

פני הדור כפני הכלב וכן מנהיגיהם

רוצה לומר שיהיו עזי פנים, כדכתיב: "והכלבים עזי נפש המה", כי פרנס לפי הדור - שחוצפא יסגי... ומנהיגי הדור יהיו מערב רב כי ג' סמנים יש באומה זו. (עין יעקב)

היוקר יאמיר על ידי המעוותים שבעם

ולא יהיה היוקר מפני שלא יהיו השנים מבורכות, אלא שיהיה היוקר על ידי המעוותים, היינו: מפקיעי השערים. (מהרש"א)

על ידי "עז כנמר" לעבודת ה'
יצליחו יראי ה' לעמוד נגד הדור

ובזה אפשר לפירוש מה שאמרו זכרונם לברכה בסוף סוטה: בעקבתא דמשיחא חוצפא יסגי, דהוי ידוע, שבכל דברי חכמינו זכרונם לברכה, שדברו בגנות הדור מרומז בה גם דבר טוב, שסוף כל סוף, אף על פי שרוב הדור יהיו כמו שציירו אותם שם, מכל מקום ישארו עוד יחידי סגולה דבוקים בהשם יתברך ובתורתו הקדושה, אבל איך יוכלו לעמוד נגד רוב העולם? בעל כורחם יהיו צריכים למדת עזות וחוצפה להיות "עז כנמר" בפני המלעיגין, וזהו כוונת דבריהם זכרונם לברכה, "חוצפא יסגי" - דרק על ידי מדת עזות וחוצפה יוכלו לעמוד נגד הזרם של הדור ולא להסחף.

(חד"ת שלח)

החוצפן יכובד

נאמר: "בעקבתא דמשיחא חוצפא יסגי" - הפירוש הוא: שהחוצפה תתרבה, עוד מובן למילה "יסגי", דהיינו: גדולה. מגדולי הדור דרשו לפנים, כדי שיוכשרו לגדולי הדור היה צורך, שיהיו מחוננים בתורה, ביראה ובחכמה; אולם בעקבתא דמשיחא יוכתר ל"גדול" כל מי שיש לו מדת חוצפה למדי, ולא עוד, אלא כל מי שחוצפתו גדולה יותר, יהא בר סמכא גדול יותר. אכן רואים אנו כי תנאי מוקדם להיות מנהיג במפלגה היא החוצפה והעזות.

(קונטרס עקבתא דמשיחא להגאון הצדיק ר' אלחנן וסרמן ז"ל)

באחרית הימים המינות תתגבר עד שלא יאמין האדם שביכולתו לתקן משהו

על המשנה בסוטה מובא בשם צדיק אחד, **בעקבתא דמשיחא ואין דורש ואין מבקש ואין שואל, על מי לנו להשען על אבינו שבשמים**, ואמר: זהו גם כן אחד מן הקללות שהמינות תתגבר כל כך, חס וחלילה, רחמנא לצלן, עד שכל אדם ואדם יאמר: אין לי ביכולת לתקן שום דבר, להוכיח את העם במידי דהפקרות, אלא מוכרח אני להשען על אבינו שבשמים.

(בקונטרס עקבתא דמשיחא בשם הגאון בעל נפש החיים ז"ל)

סימנים נוספים לדור האחרון על פי חכמינו זכרונם לברכה

מנהיגי הדור יהיו שפלים כמו מנהיגי הכלבים, העשירים יהיו קמצנים ואכזרים, אנשי האמת ילכו לגור בכפרים ובמדבריות מפני אנשי השקר, הכבוד יהיה נאהב מאוד לרדוף אחריו, ולא יוכלו להתווכח עמהם להוציא המינות מליבם.

("תנא דבי אליהו זוטא" פרק ט"ז על פי פירוש זקוקין דנורא ובעורין דאשא)

חכמת התורה תהיה טפלה נגד חכמתם, המנהיגים יהיו רודפי בצע ורועים את עצמם כמו הכלבים ועל ידי זה יסולק הקטרוג מעל ישראל, על ידי עדרים עדרים יסולק המחלוקת כי כל אחד ילך לו לעדתו. תתרבה העזות ומלבושי פריצות ותשתנה בכל פעם לפי רוח הזמן, עד שתהיה בת קמה באמה.

("תנא דבי אליהו זוטא" פרק ט"ז בפי' הגאון בעל "לב העברי" זצ"ל)

"בדור שבן דוד בא פני הדור כפני הכלב"

ונביא כאן ארבעה באורים למאמר הנזכר לעיל:

א. מראים עצמם כאוהבים, וליבם בל עמם (מהרש"א).

כתב רבינו המהרש"א: "וחכמת הסופרים תסרח ויראי חטא ימאסו" כלל בזה מעלות השכליות ומעלות המדות, שכולם יהיו נמאסים בדור ההוא, ופני הדור כפני הכלב... (עיין פירוש רש"י, דברים פרשה כ"ח ל"ד).

עוד נראה לפירוש כי נקרא כלב כי כולו לב נאמן לאדוניו, ואמר שפני אותו הדור יהיו כפני הכלב, שמראה לפנים כאילו הוא אוהב, אבל ליבו בל עמו, כי לפי האמת האהבה, שהיא נראית לפניך, היא נעדרת בלב, על זה אמרו (בפרק ב' דסוטה): "ואין הדור רואה אלא לפנים".

ב. כתב בשער בת רבים על התורה: המנהיגים יתפייסו מהמחרפים אותם בעד מחצית השקל. [ועיין עוד שם על הפסוק "והיית משוגע ממראה עיניך אשר תראה" - "ממראה עיניך" - היינו, ממנהיגי העדה, שיהיה לנו מנהיגים כאלו אשר אם נראה אותם נשתגע, עיין שם.]

זה שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (סוטה מ"ט:): בעקבות משיחא פני הדור כפני הכלב, כי הכלב בעת פניו זעומים יכרת כנף מעיל איש בחרון אפו, אך אם האיש ישליך לו פרוסת לחם או עצם אחת - מיד יראהו פנים שוחקות, כי שתי פנים לו.

כן פרנסי הדור, לפעמים מחרף אותם אחד מהבעלי בתים הבורים והבוערים בעם, והפרנס בחרון אפו ישפוך עליו בוז וקלון בלי שעור, אך כאשר יעבור יום או יומיים ישכך חמתו ובעד כוס יין או מחצית השקל יתפייס. (ידיו אמונה חלק ב')

ג. המנהיגים ירוצו לפני העם ככלב לפני האדון.

"בדור שבן דוד בא פני הדור כפני הכלב" (סוטה ופרק חלק) - מנהגו של כלב להתקדם ולרוץ לפני בעל הבית. לכאורה נדמה, כאילו הכלב מתהלך כאוות נפשו, והאדון נגרר אחריו ומכבד את רצון כלבו. כל זאת לכאורה, והנה באמת יודעים אנו, כי ההיפך הוא הנכון, בעל הבית ילך אל אשר ירצה, והכלב רץ לפניו ונשמע לפקודתו. אם רק יבחר בעל הבית בכוון אחר, מיד הכלב מסתובב אף הוא ומתקדם לפני אדונו בכוון החדש.

בשנים כתקונן, עת היהודים נשמעו להוראות התורה, הורו פני הדור את הדרך, הם קבעו להיכן ללכת, והדור צעד בעקבותיהם. בעקבתא דמשיחא ימוגר שלטון התורה, הדור יבחר את הדרך כראות עיניו ופני הדור ירוצו בדרך זו לפני ההמון ככלב לפני האדון.

(הגאון רבי ישראל סלנטר ז"ל בקונטרס עקבתא דמשיחא)

ד. כמו כלב המתנפל על האבן ולא על הזורקו, כן יסרבו להכיר, כי הקדוש ברוך הוא המכה וילחמו עם המקל.

ה"חפץ חיים" זכרונו לברכה (בשם הגרי"צ בן בעל "נפש חיים" ז"ל) פירש את המימרא: "פני הדור כפני הכלב" בדרך אחרת. הטבע של הכלב שאם יסקלו אותו באבנים, מיד הוא מתנפל על האבן לנשכה. בשעה שהמן קם על ישראל, יש לדעת, כי המן זה אינו אלא מקל השלוח מן השמים לחבטנו בו. "הוי אשור שבט אפי" (ישעיה), אין שום טעם להלחם עם המקל, כי כלום חסרים מקלות בשמים. הרבה שלוחים למקום. יש לנקוט באמצעים, שימנעו מן העמים, מלהקים "מקלות" עלינו.

בימי עקבתא דמשיחא תהיה הדעה נעדרת, וככלב שוטה ינשכו את המקל. מנהיגנו המתחדשים יכריזו מלחמה על ממלכות אדירות. מה כוחנו מה גבורתינו? מאמרים בעיתונים הם כדורים שאנו יורים בהם אל האויב, והתוצאה מה היא? רק מבעירים את חרונם וזעמם של הנחשים עלינו. המנהיגים רואים את המקל ומסרבים להכיר את המכה במקל. "והעם לא שב עד המכהו" (ישעיה, שם)

יהיו יראים מלומר את האמת

בעקבתא דמשיחא לא ימצא רק אחד בעיר, שלא יפחד לגלות את האמת בפרהסיא בתוך העיר, ולא ימצאו רק שנים, שלא יפחדו לגלות את האמת, על כל פנים, לבני משפחתם - האחד בעיר יגן על כל העיר, והשנים במשפחה יגנו רק על משפחתם.

סימן לביאת המשיח ירהבו הנער בזקן והנקלה בנכבד

ישעיה הנביא אמר שמונה עשרה קללות על ישראל, ולא נתקררה דעתו, עד שאמר להם המקרא הזה: "ירהבו הנער בזקן והנקלה בנכבד..."

ולא נתקררה דעתו, עד שאמר להם: "ירהבו הנער בזקן" - אלו בני אדם, שמנוערין מן המצוות - ירהבו במי שממולא במצוות כרמון, "והנקלה בנכבד" - יבוא מי שחמורות דומות עליו כקלות וירהבו במי שקלות דומות עליו כחמורות.

בעקבתא דמשיחא... ויראי חטא ימאסו... נערים ילבינו פני זקנים... וכיון דקללה זו סימן לביאת המשיח נתקררה בה דעתו של ישעיה.

קטגוריא בתלמידי חכמים

אמר רבי זירא (כתובות קי"ב): אמר רבי ירמיה בר אבא - דור דבן דוד בא קטיגוריא בתלמידי חכמים, כי אמריתה קמיה דשמואל תני רב יוסף בזוזי ובזוזי דבזוזי - שוללים אחר שוללים. (רש"י)

קטגוריא בתלמיד חכמים... - פירוש רש"י, והכי אמרינן בפרק חלק: "ליוצא ולבא אין שלום..." אמר רב: אף לתלמידי חכמים, שנאמר בהם: "שלום רב לאוהבי..." - אין שלום מן הצר, צרוף אחר צרוף, שנאמר: "ועוד בה עשיריה..." - כמפורש באורך מסכת חולין, וכמה שנאמר: "צרפתנו כצרף כסף", "וצרפתים כצרף את הכסף", ויהיו ישראל בחטאם נמשלו לסיגים דצריך צרוף.

"ועוד בה עשיריה" - דהיינו, שעל ידי הצרוף בגלות לא ישארו רק המעשר מהם, שהוא קודש בכל מקום, וכמה שנאמר: "והנותר בירושלים קדוש יאמר לו", וגם עשיריה זו, כשתשאר, ישוב לצרפם שנית. כמה שנאמר: "ושבה והיתה לבער", עד שיהיו ככסף נקי שנצרף שנית, ורב יוסף בא לפירוש, דהצרוף על ידי בזוזי ובזוזי דבזוזי. דהיינו, גלות אחר גלות.

אף בין תלמידי החכמים תמצא מחלוקת

קטגוריא בתלמידי חכמים - הרבה מסטינים ומלמדים חובה יעמדו עליהם. (רש"י)

עוד יש לומר, ביניהם של החכמים עצמם, שלא יאהבו איש את אחיו, ולא ידונו איש את אחיו לזכות, כי אם לחובה ולקטרוג, ועל ידי זה תתרבה מחלוקת ביניהם, ומזה תפוג תורה וחכמה מהעולם, ועל זה יהיה צרוף אחר צרוף, למען ינקו מאלו המדות.

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, **לקרא לפחות דף אחד של הזהר הקדוש בכל יום**, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגירסה לבד מסוגלת הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע. (ויודפס בחוברות מיוחדות, באותיות מאירות עינים, ומלווה בפירוש קל וקצר, ומחולק לפי השיעור של כל יום ויום). ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזהר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחסד וברחמים רבים. כמאמר החנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי, בגין חיבורא דא יפקון ישראל מגלותא.

וגם זאת נבקש **להרבות בקריאת הקטורת בכונה ובשמחה בכל הזדמנות** (בנוסף על מה שאומרים בסדר התפלה) במקומות הקדושים ובקברי צדיקים. ומפורש בזהר הקדוש גודל מעלת אמירת הקטורת, שהיא מבטלת הגזרות הרעות, וממתקת הדינים, ומהפכת מדת הדין למדת הרחמים. ואלו הן סגולות ידועות ומנוסות.

ושומע תפלות ישמע תפילתנו, ויקבל שועתינו, וחבא לפניו נאקתינו, ויחיש לגאלינו גאולה עולם בשובה ונחת בב"א.

יִשְׁאֲלוּ אוֹתִי בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה, "שָׁלוֹם יְהוּדָה! הַאִם יָדַעְתָּ שֶׁאֶפְשָׁר לְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִפְּצָצַת אָטוֹם?"

אָשִׁיב, "כֵּן".

יִשְׁאֲלוּ, "וּמַה עָשִׂיתָ לָזֶה?"

אָשִׁיב, "הִדְפַּסְתִּי מִילְיוֹנֵי סְפָרִים עַל הַזוֹהַ"ק, וְאָמַרְתִּי בַּדְּרָשׁוֹת אֶת הָאֱמֶת שֶׁכָּל הָרַבָּנִים וְהָרָאשֵׁי יְשִׁיבוֹת שֶׁלֹּא אוֹמְרִים לַקָּהָל שֶׁלָּהֶם לִלְמֹד זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ הֵם רָאשֵׁי הָעֶרֶב רַב [כָּל זֶה כָּתוּב בְּזוֹהַ"ק 172 פְּעָמִים - וְגַם מוּבָאִים בְּ-140 סִפְרֵי תַּלְמִידֵי בַּעַל שֵׁם טוֹב זי"ע - סַךְ הַכֹּל 310 מַרְאֵי מְקוֹמוֹת, וְהִדְפַּסְתִּי הַכֹּל בְּ-17 סְפָרִים וְכָל אֶחָד יָכוֹל לִרְאוֹת אֶת זֶה], וְהֵם אֲשֵׁמִים עַל כָּל הָאֲסוֹנוֹת שֶׁמַּגִּיעִים לִכְלַל יִשְׂרָאֵל מִידֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ. זוֹ הִיא הָאֱמֶת הַיְחִידָה שֶׁתִּתְקַבֵּל בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה".